

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoCsp/36/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4422200384
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4422200384.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej v právnej veci žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s. r. o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zast. JUDr. Pavlom Pospechom, advokátom, so sídlom Senec, Lichnerova 23, proti žalovanému: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. D., E. XX, o zaplatenie 2 013,03 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 10. novembra 2023 č. k. 13Csp/8/2022-147 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.1. Napadnutým rozsudkom (druhým v poradí) súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 1 053,- eur s 5% úrokom z omeškania ročne od 23. 03. 2020 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 90,- eur, vždy do 25. dňa toho-ktorého mesiaca, počnúc od právoplatnosti rozsudku, pod stratou výhody splátok (I.). Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (II.). Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 497, § 502 ods. 1, § 503, § 504, § 506 Občianskeho zákonníka, § 295 CSP a vykonaným dokazovaním zistil, že na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500198290 zo dňa 16. 08. 2017, uzavretej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, žalobca poskytol žalovanému úver v sume 3 000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 48 mesačných splátkach po 88,98 eura (z toho istina 62,50 eura a úrok 26,48 eura), počnúc od 17. 09. 2017 vždy do 17. dňa toho-ktorého mesiaca do 17. 08. 2021 a celkovo pri úroku 18,54 % ročne, RPMN vo výške 20,15 %, priemernej RPMN vo výške 13,74 % a odplate žalobcu za poskytnutie úveru 18,54 eura uhradiť žalobcovi sumu 4 271,04 eura. Taktiež sa ňou žalovaný zaviazal platiť poisťné v sume 39,- eur mesačne. Z výpisu z účtu žalovaného v B. F., Bratislava súd zistil, že dňa 18. 08. 2017 bol v prospech žalovaného pripísaný úver v sume 2 908,25 eura. Žalobca v žalobe tvrdil, že z úveru uhradil žalovaný sumu 3 467,01 eura a žalovaný tieto tvrdenia uznal. Z prihlášky do poistenia č. 00034247 zo dňa 16. 08. 2017 súd zistil, že žalovaný ňou žiadal o poistenie pre prípad straty života a invalidity (balík B) a zaviazal sa platiť mesačné poisťné 39,- eur. Z výpisu z úverového účtu žalovaného a z karty klienta súd zistil, že žalovaný z vyššie uvedeného úveru uhradil celkovo od 11. 09. 2017 do 07. 01. 2020 sumu 3 467,01 eura. Z oznámenia o zosplatnení žalobcu zo dňa 01. 03. 2020 adresovaného žalovanému súd zistil, že žalobca ním oznámil žalovanému, že je v omeškaní s platením 28 - 30 splátky úveru a že v prípade, že bude v omeškaní viac než 3 mesiace, bude úver zosplatnený v plnej výške. Oznámenie žalovaný v mieste bydliska neprevzal. Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že nemôže súhlasiť s tým, čo od neho žiadajú a s postupom žalobcu, ktorý nevyhovel jeho žiadosti o odklad splátok. Uviedol, že mal zaplatiť 4 270,- eur, uhradil 3 467,01 eura a rozdiel medzi týmito sumami je ochotný zaplatiť, nie však úroky, veď načo potom platiť mesačne poisťné.

1.2. Predmetom tohto konania po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku uvedeného v bode 3. tohto rozsudku zostalo zaplatenie sumy 1 053,- eur istiny úveru a zaplatenie úroku z omeškania z nej. V danom prípade ide o spotrebiteľský spor podľa zák. č. 258/2001 Z. z. Z vykonaného dokazovania (listinných dôkazov i zhodných vyjadrení strán sporu), poukazujúc na závery uznesenia Krajského súdu v Nitre, uvedené v bode 4. tohto rozsudku, mal súd za preukázané, že strany sporu platne uzavreli dňa 16. 08. 2017 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, ktorou bol žalovanému za podmienok uvedených v bode 9, tohto rozsudku poskytnutý úver 4 271,04 eura, ktorý mal žalovaný (po zosplatení úveru) splatiť v 31 splátkach po 127,98 eura a 17 splátkach po 88,98 eura a celkovo tak zaplatiť sumu 5 480,04 eura (podľa pôvodnej zmluvy mal zaplatiť celkovo sumu 6 143,04 eura) a z ktorého žalovaný splatil časť v sume 3 467,01 eura. Nesplatenou časťou úveru teda zostala suma 2 013,03 eura. Pokiaľ ide o námietky žalovaného týkajúce sa neprijateľných obchodných podmienok a výške úrokovej sadzby, súd po tom, čo podrobil zmluvu súdnej kontrole, konštatoval, že žiadne z ustanovení Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500198290 zo dňa 16. 08. 2017 nejaví znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky. Žalovaný vo svojej námietke (okrem výšky úrokovej sadzby) nekonkretizoval, ktoré ustanovenia považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku a súd takúto v zmluve nezistil. Pokiaľ ide o výšku úrokovej sadzby, ktorú žalovaný namietal, súd nepovažuje dohodu o výške úrokovej sadzby vo výške 18,54% ročne v prípade spotrebiteľského úveru za neprijateľnú, v období roku 2017 bola takto stanovená výška úveru obvyklá, navyše, žalovaný s jej výškou súhlasil. Pokiaľ ide o ďalšie námietky žalovaného týkajúce sa toho, že nevedel, čo podpisuje, pretože rozhodcovská doložka a zmluva o zrážkach zo mzdy boli umiestnené na poslednej strane, súd konštatoval, že obrana žalovaného je účelová, pretože bolo jeho právom (v súlade so zásadou, že právo patrí bdelym), aby sa oboznámil s tým, čo podpisuje, a pokiaľ uzavrel zmluvu, aby ju dodržal. Neobstojí ani obrana žalovaného o tom, že zmluvu podpísal v rýchllosti na kapote auta, ktorá skutočnosť jednak nebola preukázaná a najmä nemôže mať vplyv na zmluvu ako takú a na jej obsah, s ktorým žalovaný súhlasil. Bolo totiž jeho povinnosťou ako osoby, ktorá sa zaujíma o svoje práva, aby sa s obsahom zmluvy riadne oboznámil, a pokiaľ tak neurobil, je to iba na jeho ťarchu. Súd konštatoval, že pre rozhodnutie vo veci vykonanie ďalších dôkazov (nenavrnutých stranami sporu) nebolo potrebné. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobe vyhovel i v zostávajúcej časti (keď rozsudok týkajúci sa zaplatenia sumy 960,03 eura nadobudol právoplatnosť), keď konštatoval, že výška nesplatennej časti úveru bola nepochybne ustálená výpočtom uvedeným vyššie, a pokiaľ je nesplatenou časťou úveru suma 2 013,03 eura (z ktorej k zaplateniu sumy 960,03 eura zaviazal žalovaného súd v poradí prvým rozsudkom), vyhovel súd žalobe aj v zostávajúcej časti (v sume 1 053,- eura). Súd zaviazal žalovaného i k zaplateniu úroku z omeškania z časti istiny, ku zaplateniu ktorej žalovaného týmto rozsudkom zaviazal a to od 23. 03. 2020 (deň nasledujúci po zosplatení úveru), pretože od tohto dňa je žalovaný s platením peňažného dlhu v omeškaní. Súd so súhlasom žalobcu povolil žalovanému splácanie uvedeného dlhu (aj s ohľadom na skutočnosť, že podľa rozhodnutia ÚPSVaR Nové Zámky zo dňa 06. 10. 2021 bol žalovanému priznaný peňažný príspevok 508,44 eura, a že v súčasnosti žalovaný nie je zamestnaný), a to pod hrozbou straty výhody splátok v prípade, že žalovaný niektorú zo splátok neuhradí riadne alebo včas. Nakoľko žalobca so splácaním dlhu spôsobom, ktorým súd vo svojom v poradí prvom rozsudku rozhodol o splátkach dlhu, pokiaľ ide o sumu 960,03 eura, súhlasil, súd predpokladal, že za rovnakých podmienok žalobca súhlasí aj so splácaním ďalšieho dlhu do výšky žalovanej sumy. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žiadnej zo strán sporu súd nepriznal nárok na náhradu trov konania, a to z dôvodu, že obe strany mali v konaní úspech v približne 1 predmetu konania.

2. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odvolanie podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) Civilného sporového poriadku a odôvodnil ho tým, že od začiatku procesu mu boli odopreté práva na spravodlivý súdny proces a to tým, že sa uskutočnilo 7 pojednávaní, na ktorých sa zúčastnil a žalobca sa nedostavil ani na jedno pojednávanie, pričom považoval za mimoriadne dôležité, aby prebehla osobná konfrontácia, a aby sa vedel osobne dotazovať žalobcu otázkami, ktoré považuje v tomto procese za mimoriadne dôležité. Nebolo mu vyhovené, tým pádom má za to, že mu bolo odopreté právo na jeho obhajobu a celkovo mu bolo odopreté právo na spravodlivý proces, ktorý by mala garantovať aj Ústava Slovenskej republiky. Ďalším odvolacím dôvodom je to, že dňa 25. 01. 2023 bol vydaný rozsudok, v ktorom súd prvej inštancie rozhodol, že je povinný zaplatiť žalobcovi 960,03 eura s 5% úrokom z omeškania ročne od 23. 03. 2020 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 90,- eur do 25. dňa toho-ktorého mesiaca, počnúc od právoplatnosti rozsudku, pod stratou výhody splátok a v zostávajúcej časti súd žalobu zamietol. Tento rozsudok bol z jeho pohľadu správny. Pýta sa, aké právne a skutkové okolnosti sa zmenili od 25. 01. 2023 do vyhlásenia druhého rozhodnutia v tejto veci zo dňa 10.

11. 2023 a ako je možné, že súd rozhodol v prospech žalobcu v celom rozsahu, keď neboli preukázané žiadne nové skutočnosti, ktoré by zmenili celkový skutkový stav. V rozhodnutí súd uviedol jeho finančné pomery, ktoré sú už minulosť, nakoľko príjem 508,44 eura, ktoré poberal ako opatrovateľský príspevok mu zanikol dňom smrti jeho otca, tj dňa 30. 11. 2022. Od marca 2023 je dlhodobo zdravotne nespôsobilý na výkon práce, rozhodnutie ÚPSVAR o trvaní nepriaznivého zdravotného stavu, ako aj potvrdenie o poberaní dávky hmotnej núdzi priložil ako prílohu. Ďalším dôvodom je to, že súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom v odôvodnení rozsudku súd uviedol, že rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žiadnej zo strán sporu súd nepriznal nárok na náhradu trov konania a to z dôvodu, že obe strany mali v konaní úspech v približne v 1/2 predmetu konania. Uviedol tiež, že súd v odôvodnení uviedol, že neobstojí ani obrana žalovaného o tom, že zmluvu podpísal v rýchlosti na kapote auta, ktorá skutočnosť jednak nebola preukázaná a najmä nemôže mať vplyv na zmluvu ako takú. Bolo totiž jeho povinnosťou ako osoby, ktorá sa zaujíma o svoje práva, aby sa s obsahom zmluvy riadne oboznámila, a pokiaľ tak neurobil, je to iba na jeho ťarchu. Poukázal na ustanovenie § 151 ods. 1 CSP a uviedol, že aj toto bol dôvod, prečo počas trvania procesu neustále poukazoval na to, že žiada prítomnosť protistrany na pojednávaní, aby sa skutkové tvrdenia potvrdili alebo vyvrátili, nakoľko jeho tvrdenia protistrana nevyvrátila, musí sa prihliadať podľa § 151 ods. 1 CSP na to, že jeho tvrdenia sú nesporné. Na záver poukázal na sudcovskú integritu a Bangalorské zásady správania sudcov. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, kde by mal možnosť na spravodlivý proces.

3. Vyjadrenie k odvolaniu žalovaného podané nebolo.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku – ďalej len CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou – žalovaným, v neprospech ktorého bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom podaného odvolania (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby jeho zopakovania alebo doplnenia (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie dospel k záveru, že je potrebné ho podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

5. Žalobca sa podanou žalobou domáhal nesplatenej časti úveru s príslušenstvom zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500198290 zo dňa 16. 08. 2017. Uviedol, že žalovanému poskytol úver v sume 4 271,04 eura, z ktorého žalovaný uhradil iba časť vo výške 3 467,01 eura, preto sa domáha zaplatenia jeho nesplatenej časti, zaplatenia zameškaného poistného v sume 156,- eur a úroku z omeškania, nakoľko je žalovaný s platením peňažného dlhu v omeškaní. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 25. januára 2023 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 960,03 eura s 5% úrokom z omeškania ročne od 23. 03. 2020 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 90,- eur do 25. dňa toho-ktorého mesiaca, počnúc od právoplatnosti rozsudku, pod stratou výhody splátok. V zostávajúcej časti súd žalobu zamietol a žiadnej zo strán sporu nepriznal nárok na náhradu trov konania. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zamietajúcom výroku odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 29. júna 2023 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vyhovujúca časť napadnutého rozsudku zostala právoplatná. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým rozsudkom, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 053,- eur s 5% úrokom z omeškania ročne od 23. 03. 2020 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 90,-eur, vždy do 25. dňa toho-ktorého mesiaca, počnúc od právoplatnosti rozsudku, pod stratou výhody splátok. Súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V dôsledku odvolania žalovaného je rozsudok súdu prvej inštancie opätovne predmetom prieskumu odvolacieho súdu.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu

o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný rozsahom odvolania (okrem prípadov uvedených v § 379 CSP), tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

8. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku dospel k záveru, že je vecne správny, so závermi súdu prvej inštancie sa stotožňuje, preto na ne podľa § 387 ods. 2 CSP odkazuje. K odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd dodáva nasledovné:

9. Jednou z odvolacích námietok žalovaného bolo porušenie jeho práva na spravodlivý súdny proces, čo videl v postupe súdu, keď sa on zúčastňoval všetkých pojednávaní vo veci, pričom žalobca sa na ne nedostavil, pričom on chcel, aby prebehla osobná konfrontácia, a aby sa vedel osobne dotazovať žalobcu otázkami, ktoré považuje za dôležité.

10. Obsahom práva na spravodlivý proces (článok 46 ods. 1 Ústavy SR) je umožniť každému, bez akejkoľvek diskriminácie, reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 22/04) a ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami.

11. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

12. Jednou zo základných procesných povinností strany sporu je povinnosť tvrdiť. Stranu sporu zaťažuje bremeno tvrdenia. Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom je predpokladom pre úspech v spore. Nesplnenie povinnosti tvrdiť má pre stranu sporu procesnoprávnu sankciu, a to v podobe prehry v spore. Prejaví sa v meritórnom rozhodnutí. Posúdenie otázky, ktorá strana sporu je povinná tvrdiť a aký je obsah jej povinnosti tvrdiť, teda, kto a aké tvrdenia má uviesť, sa odvíja od hmotného práva. Strana sporu je povinná tvrdiť skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva spôsobilé priviesť jej úspech v spore. Procesnej povinnosti strany sporu uviesť skutkové tvrdenia zodpovedá procesná povinnosť protistrany poprieť tvrdené skutočnosti.

13. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán sporu. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti. Pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu. Žalovaný nie je procesným subjektom, ktorého by sa vyššie spomenuté procesné povinnosti netýkali; pokiaľ sa chce v konaní úspešne brániť, musí poprieť skutkové tvrdenia, a na svoje tvrdenie musí označiť dôkazy. Teória v tejto súvislosti hovorí o tzv. presúvaní dôkazného bremena. Ide tu o rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi stranami v

závislosti na aktuálnom stave (priebehu) konania a na tom, ako právna norma vymedzuje práva a povinnosti strán hmotnoprávneho vzťahu.

14. Otázkou splnenia povinnosti tvrdenia a povinnosti označiť na preukázanie tvrdení dôkazy musí súd vždy riešiť so zreteľom na individuálne okolnosti prejednávanej veci.

15. V danej veci sa uskutočnilo viacej pojednávaní, pričom žalobca sa ich nezúčastnil, avšak vopred súdu zaslal ospravedlnenie z neúčasti na pojednávaní z dôvodu hospodárnosti a nezvyšovania nákladov spojených so súdnym konaním a súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci v ich neprítomnosti. Žalovaný sa pojednávaniu zúčastňoval, pričom na pojednávaní mohol realizovať všetky svoje procesné práva, a to aj v prípade neúčasti druhej strany na pojednávaní, teda mohol poprieť skutkové tvrdenia žalobcu, ako aj navrhovať dôkazy, na preukázanie svojich tvrdení. Tým, že súd vo veci pojednával za prítomnosti len jednej zo strán, neporušil procesné ustanovenia a boli splnené všetky zákonné podmienky na vykonanie pojednávaní. Takýmto postupom nebola žalovanému odňatá možnosť uplatniť prostriedky procesnej obrany, nakoľko žalovaný mal možnosť vyjadriť sa k podanej žalobe a rovnako tiež ku všetkým vyjadreniam žalobcu, mal možnosť počas celého konania predkladať dôkazy a navrhovať vykonanie dôkazov, a teda tvrdenie, že takýmto postupom mu bolo odopreté jeho právo na spravodlivý súdny proces, nie je dôvodné a táto odvolacia námietka neobstoí. A pokiaľ aj žalovaný uvádzal, že zmluvu podpísal v rýchlosti na kapote auta, k tomuto jeho skutkovému tvrdeniu sa žalobca nevyjadril, teda ho nepoprel, avšak toto samotné tvrdenie nemá za následok nesprávnosť záverov súdu prvej inštancie.

16. Ďalšou odvolacou námietkou bolo to, že napriek tomu, že skutkové a právne okolnosti sa od prvého rozhodnutia súdu prvej inštancie do jeho druhého, napadnutého rozhodnutia, nezmenili, súd rozhodol odlišne, pričom on považoval prvý rozsudok vo veci za správny. K tomu je potrebné dodať, že prvý rozsudok súdu prvej inštancie bol v zamietajúcom výroku napadnutý odvolaním žalobcu, pričom uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa zo dňa 29. júna 2023 č. k. 9CoCsp/15/2023-123 bol rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. K zamietnutiu časti žaloby došlo pritom z dôvodu, že súdu prvej inštancie nebolo zrejmé, ako žalobca dospel k výpočtu sumy, ktorú si ako nesplatenú časť úveru žalobca v tomto konaní uplatnil. S týmto názorom súdu prvej inštancie sa odvolací súd nestotožnil, pričom uviedol, z čoho žalovaná suma pozostáva. Následne súd prvej inštancie vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom, pričom právnym názorom odvolacieho súdu bol súd prvej inštancie podľa § 391 ods. 2 CSP viazaný, preto ani v tomto postupe súdu prvej inštancie nemožno vidieť porušenie práv žalovaného.

17. Čo sa týka námietky, že súd prvej inštancie pred napadnutým rozhodnutím neskúmal finančné pomery žalovaného a v rozsudku uviedol jeho existenčné pomery, ktoré sú už minulosťou, k tomu je potrebné uviesť, že aj po rozhodnutí odvolacieho súdu bol žalovaný vypočítaný súdom prvej inštancie, pričom pokiaľ nastala zmena v jeho finančných pomeroch, mohol to pri jeho výsluchu uviesť, čo však neurobil. Odvolací súd zohľadnil ním predložené doklady k odvolaniu, teda potvrdenie o výške ním poberaných dávok v hmotnej núdzi, avšak napriek tomu dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o možnosti splácať priznanú sumu v splátkach po 90,- eur je správne. V zmysle ustanovenia § 232 ods. 3 CSP je lehota na plnenie tri dni od právoplatnosti rozsudku, pričom súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Súd prvej inštancie pri stanovení lehoty na splatenie priznanej sumy zohľadňoval príjem žalovaného, aj keď neaktuálny a určil mu možnosť žalovanú sumu splácať. Okrem príjmu žalovaného je potrebné pri stanovení výšky splátok zohľadniť aj výšku priznanej sumy 2 013,03 eura (960,03 eura + 1 053,- eur), čo pri splátkach po 90,- eur bude žalovaný splácať 22 mesiacov a tiež to, že výška splátok by nemala byť nižšia ako splátky v zmluve, pričom tie boli dohodnuté vo výške 88,98 eura mesačne. Vychádzajúc z takýchto predpokladov, napriek tomu, že žalovaný t.č. poberá dávky v hmotnej núdzi vo výške 172,- eur mesačne, pričom jeho iné finančné pomery súdu nepreukázal, považoval odvolací súd splátky vo výške 90,- eur za primerané a rozhodnutie súdu prvej inštancie aj v tejto časti za správne.

18. Pokiaľ žalovaný napadol nesprávnosť výroku o trovách konania, ktorého odôvodnenie je v rozpore s výrokom, v tejto časti je odvolanie žalovaného dôvodné, avšak samotný výrok o trovách konania v napadnutom rozsudku je správny. Keďže žalobca mal vo veci plný úspech, jeho žalobe bolo v celom

rozsahu vyhovené, vznikol mu podľa § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania voči žalovanému. Pochybenie súdu však spočíva v tom, že napriek správne výroku a ustanoveniu, podľa ktorého o trovách konania rozhodol, v odôvodnení uviedol, že žiadnej zo strán sporu súd nepriznal nárok na náhradu trov konania z dôvodu, že obe strany mali v konaní úspech približne v 1 predmetu konania. Táto časť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je nesprávna, avšak samotný výrok je správny, preto aj tento výrok odvolací súd potvrdil a napravil nesprávnosť odôvodnenia tohto výroku. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

19. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 155 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).